

Can Cànoves

Pineda de Mar

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: La Mora, s/n.
Emplaçament A la falda de Montpalau

Coordenades:

Latitud: 41.639392339318
Longitud: 2.6767218858004
UTM Est (X): 473076
UTM Nord (Y): 4609790

Classificació

Número de fitxa 08163 - 7
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Medieval Modern Contemporani
Segle XIII-XXI
Autoria de l'element: Desconeguda
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BPU
Observacions protecció: El Pla d'Ordenació Urbanística de Pineda de Mar va ser aprovat definitivament per la Comissió d'Urbanisme de Barcelona en sessió 17/07/01, conformitat text refós 22 de juliol de 1992 (B.O.P. núm. 278/19.11.92).
Data aprovació: dc., 22/07/1992 - 12:00
Número inventari IPA, núm. 8824
Generalitat i altres inventaris
Accés Restringit
Ús actual: Productiu
Titularitat Privada
Titular: 002402700DG71A0001RM

Fitxes associades:

[Torre de defensa de can Cànoves](#)

[Jaciment de can Cànoves](#)

[Rellotge de sol del mas Cànoves](#)

[Alzina de can Cànoves](#)

Autoria de la fitxa

Jordi Montlló Bolart

Data de registre de la fitxa:

dc., 17/04/2024 - 10:33

Descripció

Masia situada als peus del turó de Montpalau i al vessant dret de la riera de Pineda, des d'on domina una bona extensió d'aquesta. Està composta pel cos principal de la masia adossada a una torre de guaita, fent un angle recte i annexos, que es corresponen amb antigues dependències agrícoles, com pallisses i corts. El cos principal, de tres crugies, consta de planta baixa, pis i golfes. La coberta és de teules àrabs a dues aigües, amb el carener perpendicular a la façana principal. Pel seu costat dret, s'adossa mitjançant un cos de planta baixa i dos pisos a la torre de guaita. A la planta baixa d'aquest cos hi ha la capella de la casa.

La façana de la masia, orientada a ponent, s'estructura a partir d'un eix central i un altre de lateral, a la seva esquerra. L'eix de la dreta queda tapat pel cos addicional adossat en angle recte. A l'eix central, destaca el portal rodó dovellat i, seguint el mateix eix, hi ha una finestra a cada planta, amb l'ampit, els brancals i la llinda de pedra granítica treballada. Les dues tenen la llinda recta. Al primer pis del costat esquerre de la façana, s'obre una finestra però la del costat dret queda tapada pel cos adossat de planta baixa i dos pisos.

Al costat s'alça una torre de planta quadrada, aixecada a partir de l'atac del pirata Dragut. Consta de planta baixa i dos pisos coberts amb voltes, comunicats a través d'una escala de cargol. Totes les finestres tenen la llinda i els brancals fets amb grans carreus de pedra ben treballada. Destaca la finestra de la primera planta, d'estil gòtic amb arcs conopials, on destaquen a l'intradós, dues cares antropomorfes, una dona i un home.

El cos que uneix la torre de defensa i la masia és de planta baixa i dos pisos, amb la coberta que desaigua a la part posterior. A la planta baixa hi trobem la capella de la casa. S'estructura a partir d'un únic eix de verticalitat, definit a la planta baixa per una porta i a les plantes superiors per sengles finestres. Totes les obertures són de llinda recta, de pedra, igual que els brancals i els ampits de les finestres.

Hi ha altres cossos annexos: corrals de bestiar petit, estables de bestiar gran, tres cossos independents i la pallissa o graner. Dels cossos aïllats cal destacar el graner, edificat també durant el segle XIV, amb dues naus separades per un mur de pedra, cobertes amb teulada a doble vessant i obertes amb dues grans arcades de pedra, damunt les quals hi ha finestres rectangulars amb llinda i brancals de pedra.

També hi ha una mina d'aigua, que fou escapçada per construccions modernes, però que alimentava la bassa que hi ha al costat.

Història

La primera referència documental de la casa data de l'any 1148.

L'any 1215 el senyor de la casa, que era de franc alou, era el cavaller Berenguer de Canovis. Durant l'Edat Mitjana només existia l'edifici de la masia però després dels atacs dels corsaris turcs de l'1 d'agost de 1545, es va edificar la torre que servia de defensa, d'amagatall i de refugi; en cas de produir-se un atac, només

calia enretirar els taulons de fusta que comunicaven la casa amb la torre, que esdevenia inaccessible.

Al segle XVII es va construir una capella que unia la casa amb la torre. La propietat del mas ha estat de la família Cànovas fins al segle XVIII.

Posteriorment ha estat propietat de les famílies Prat de Sant Julià, Casanova i Vives.

Bibliografia

BONET i GARÍ, Lluís (1983). *Les masies del Maresme. Estudi de les masies, elements defensius, ermites i molins*. Barcelona: Centre Excursionista de Catalunya i Editorial Montblanc; pp. 323, 326 - 330.

Enllaços d'interès:

[Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya.](#)

[Pobles de Catalunya.](#)

